

безкоштовне для споживача усунення. Ними рухає бажання зберегти добре ім'я корпорації на ринку будівельної продукції, а не тільки побоювання перед можливими збитками від позову споживача.

Література

1. Alexander Olefirenko¹, Alexey Galuschenko, Major Features, Benefits, and Prerequisites for Intelligent Enterprise Managing System // Research in Social Sciences and Technology (RESSAT) 2018: 3(3), p.68-91.
2. Кузнецова І. О. Формування стійких конкурентних переваг: концептуальна модель / І. О. Кузнецова // Вісник соціально-економічних досліджень : зб. наук. пр. / голов. ред. М. І. Зверяков; Одеський держ. екон. ун-т. – Одеса, 2010. – Вип. 40. - С. 68-71.
3. Горбатенко А.В. Особливості управління технологічними компаніями / А. В. Горбатенко // Вісник соціально-економічних досліджень : зб. наук. пр. / гол. ред. М. І. Зверяков; Одеський нац. екон. ун-т. – Одеса, 2013. – Вип. 48 (1). - С. 57-61.
4. Піскун А. В. Теоретичний аспект управління витратами підприємства / А. В. Піскун // Науковий погляд: економіка та управління. – 2020. - №4 (70). – С. 55 – 59
5. Ручьев А.П. Организация управления деятельностью строительных предприятий в условиях рыночных отношений. – Новосибирск: ЕГАС, 2015.

Хайят Е. Е., магістрант
Піскун А. В., к.е.н., ст. викладач
кафедри менеджменту організацій
Одеського національного економічного університету

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ВАНТАЖНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В УКРАЇНІ

Транспорт – це інфраструктурна галузь економіки, що забезпечує життєво необхідні потреби суспільства з перевезення вантажів і пасажирів.

Він є стратегічно важливим технічним комплексом країни та визначає міць держави.

Основним нормативно-правовим актом транспортного законодавства є Закон України «Про транспорт». Відповідно до ст. 1 даного Закону, транспорт є однією з найважливіших галузей громадського виробництва, покликаний задовольняти потреби населення та громадського виробництва у перевезеннях [1].

Проаналізуємо основні показники, які характеризують розвиток транспортної галузі України за останні роки (табл. 1).

Таблиця 1

Обсяг перевезення вантажів за видами транспорту в Україні

Транспорт	2018 рік		2019 рік		2020 рік	
	тис. т	% до підсумку	тис. т	% до підсумку	тис. т	% до підсумку
Залізничний	322342,1	19,6	312938,9	19,8	305480,4	18,6
Автомобільний	1205530,8	73,4	1147049,6	72,7	1232391,9	75,2
Водний (морський+річковий)	5590,0	0,3	6110,5	0,4	5600,6	0,3
Трубопровідний	109418,2	6,7	112656,4	7,1	97464,7	5,9
Авіаційний	99,1	0,01	92,6	0,01	88,3	0,01
Усього	1642980,2	100,0	1578848,0	100,0	1641025,9	100,0

(Джерело: розраховано автором на основі даних Державної служби статистики України [2])

Протягом досліджуваного періоду спостерігається несуттєве зменшення обсягів перевезення вантажів в Україні. Так у 2020 р., порівняно з 2018 р., він зменшився на 1954,3 тис. т або на 0,1%.

Як бачимо, структура перевезень майже не змінилася. При цьому лідером з обсягу перевезень є саме автомобільний транспорт, питома вага якого складала в 2018 р. 73,4%, а в 2020 р. вже 75,2%. При цьому найменша

питома вага належить авіаційному транспорту, що пов'язано з його особливостями та основними вимогами до вантажів при перевезенні.

Вантажообіг характеризує обсяг вантажної роботи транспорту та знаходиться як добуток кількості перевезених вантажів на відстань перевезень.

Аналіз динаміки вантажообігу за видами транспорту в Україні за 2018-2020 рр. наведений нижче (табл. 2).

Таблиця 2

Вантажообіг за видами транспорту в Україні

Транспорт	2018 рік		2019 рік		2020 рік	
	млн. ткм	% до підсумку	млн. ткм	% до підсумку	млн. ткм	% до підсумку
Залізничний	186344,1	51,6	181844,7	51,2	175587,1	56,1
Автомобільний	72068,3	19,9	64952,9	18,3	65176,9	20,8
Водний (морський+річковий)	3363,0	0,9	3387,7	1,0	2877,3	0,9
Трубопровідний	99239,9	27,5	104528,1	29,4	69281,8	22,1
Авіаційний	339,7	0,1	295,6	0,1	316,2	0,1
Усього	361355,0	100,0	355009,0	100,0	313239,3	100,0

(Джерело: розраховано автором на основі даних Державної служби статистики України [2])

За досліджувані роки вантажообіг суттєво зменшився: у 2020 р., порівняно з 2018 р., зменшився на 48115,7 млн. ткм або на 13,3%. При цьому найбільша питома вага в структурі вантажообігу припадала саме на залізничний транспорт, трубопровідний на другому місці, автомобільний на третьому.

При цьому, у 2020 р., порівняно з 2019 р., кількість діючих підприємств вантажного автомобільного транспорту в Україні збільшилась на 303 од. або на 4,4%. При цьому в розрізі областей найсуттєвіші зміни відбулися у Кіровоградській області, де кількість автопідприємств зросла на 32 одиниці

або 13,2%; а у Чернівецькій області їх кількість зменшилася на 5 одиниць або на 5,6%. Не відбулося змін за аналізований період в таких областях: Івано-Франківська, Київська та Луганська.

В Одеській області в 2019 р. було 478 діючих підприємств вантажного автомобільного транспорту, а в 2020 р. їх кількість зросла на 20 одиниць та складала 498, що відповідає 6,9% від загальної кількості по Україні.

Підводячи підсумок, можемо сказати, що сьогодні існує цілий ряд причин, що стають на заваді побудови ефективної транспортної системи України (рис. 1).

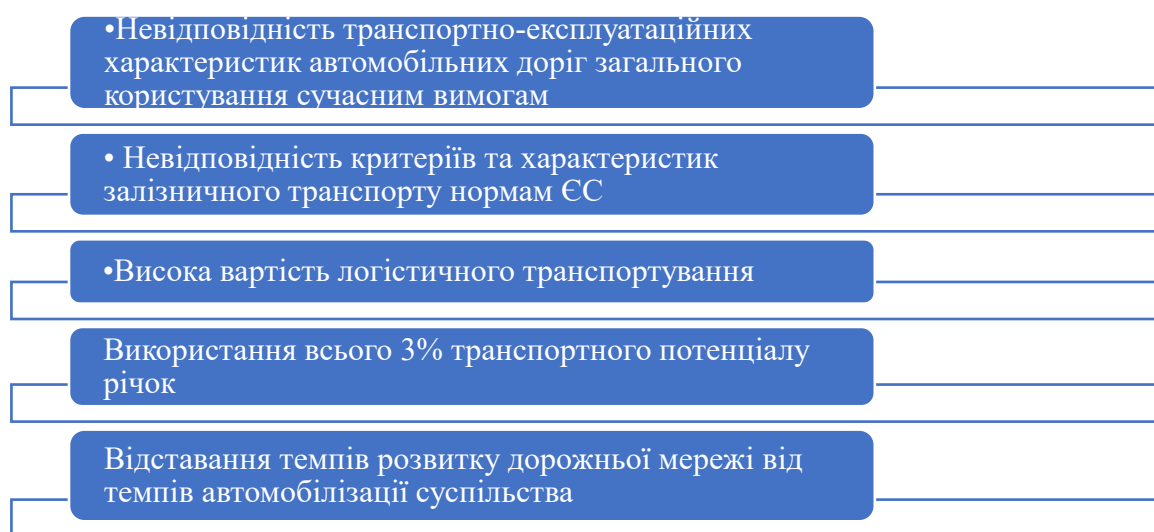

Рис.1. Основні проблеми транспортної інфраструктури України
(Джерело: складено автором самостійно)

Таким чином, транспортна мережа має сьогодні величезне економічне, політичне, соціальне та військове значення для країни, будучи, умовно кажучи, «кровоносними судинами» держави. Він забезпечує можливість освоєння нових районів і родовищ, підвищення продуктивності праці та покращення життя населення.

Література

1. Про автомобільний транспорт: Закон України від 2001 року (зі змінами). URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2344-14>
2. Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Хетагурова Д. О., аспірантка
Балабаш О. С., к.е.н, доцент
кафедри менеджменту організацій
Одеського національного економічного університету

ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ТА СПЕЦИФІКИ ПОНЯТТЯ **«ГОТЕЛЬНА ПОСЛУГА»**

С точки зору економічної складової національного господарства, готель представляє собою підприємство з виробництва та надання послуг розміщення та харчування задля задоволення потреб споживачів.

Відповідно до Закону України «Про туризм» (Стаття 1 зі змінами в Законі № 2468–VI от 08.07.2010; із змінами № 768-IX від 14.07.2020): готельна послуга – дії (операції) підприємства з розміщення споживача шляхом надання номера (місця) для тимчасового проживання в готелі, а також інша діяльність, пов’язана з розміщенням та тимчасовим проживанням. Готельна послуга складається з основних та додаткових послуг, що надаються споживачеві відповідно до його категорії [1].

В сфері дослідження управління готельними підприємствами виникають труднощі щодо термінології поняття «готельна послуга» в нормативних документах та науковій літературі, тим самим ускладнюючи процес вирішення як теоретичних, так і практичних завдань в дослідженні специфіки функціонування готельних підприємств. Узагальнимо визначення «готельна послуга», що були представлені різними вченими, які приділяли особливу увагу щодо цього питання в своїх дослідженнях в Табл.1.

Аналізуючи дані з Табл. 1., можемо стверджувати, що конкретного визначення «готельна послуга» не існує. В представлених трактуваннях науковці характеризують поняття: як діяльність щодо задоволення потреб споживачів; як результат взаємодії споживача та готельного підприємства.